

(26, 137)

Gurs, 16-11-57

Quereta del meu cor: Et deia que no volia escriure't fins, el 18, dia del teu cumpleaños, però aliu em sorprenquè la teva carteta del dia 14. Segur que no t'araré aquesta fins demà ampliat, un xic, però ve s'ho val fer comentaris a la carta de la Carme i a les teves notícies, ve retat secall men? T'agrada això de secall?

Primer al nostre. Segurament que hauràs rebut les meves dues anteriors en les que hi havia no per nerviosisme en contesta a la teva, particularment en la última segona davant dels teus mots. Ara rectifico ja que veig que vols fugir tan prompte t'avisin. Jo crec que els teus papers junt amb les fotos no han de tornar a Pau sinó el mes a Tarbes. Més segur que aquestes lletres no et troben a Lourdes i seguiran el curs a Pau si has deixat clar la cosa de reexpedició de les teves cartes. Ah! null dir-te que estàs molt guapa a la foto!! El nas és ben natural. No el tens pas arremangat com l'Enriqueta, que et costi Mía miera. Surt d'aquí (si encara hi ets) seguidament i fes les gestions que et deia ~~rapidament~~. Cal sortir de dubte, aviat. Si hi ha esperances i la cosa marxa, val la pena resistir au esperant resultat. Segurs d'unes, estan en suspens les sortides individual, i al moment hi ha moltes reclamacions, que sortirán tan prompte

rebus ordres. I aquestes vindran ja que això ha succeït
en més d'un cas. Potser Mr. le Directeur et dirà això
En aquest cas si la meua reclamació este, ací esperarem
d'autoritzar individual, que be val la pena. Et diré
això pel fet que si hi hagués pesos d'alguna naturalesa
(la qual cosa pot ésser ja et diré qualcom), malgrat
en'hagin donat dolent per les C^{tes} ja no espavilare per
a què rectifiquis per tal de sortir per aquests morns
de deu amb el pic i la pala. D'acord Maria meua?

Ací hi ha molt moviment. Tothom útil ja
està enquadrat a les C^{tes}. No tencis no crec puguen
fer amb nosaltres força per a retornar a francònia.
La gent es va decidint voluntàriament i no d'hi
des que jo tinc uns papes com en vau oferir volun-
tari per la Legió. Un trasllat dels inútils a St.
Cyprien o Argeles, això podria ésser, d'ací l'interès
meu es que em concretis qualcom de com està la
meua reclamació.

Sunt aviat i a la fema. Tu vas a estar molt
bé. Jo tinc la certesa, neneta meua, que sabràs
fer-te apreciar i el demés és cosa guanyada. Es-
tàs d'acord?

Anem a la cantu de Vilanova. Vens ço que
t'esperava si vas a francònia. Ara resulta
que tu ets dolenta com jo. Aquells valents ho

26 (37),
fan així. Casos a la vista. La dona de'en Costafreda
la pobre Beatriu etc. etc. Ah! Quins dies he passat
ací!! La por no em deixa viure. Ara començo
a estar tranquil. S'apiguen però que no ho estare
fins que et faci a Pau i allí procura compor-
tar-te (no en tens dubte) bé i fe-te estimar per
tal que si la cosa es posés de color de més, caxum
ho salvés tote, les situacions. La propia relació
i la documentació que et daran son, però una gran
garantia. Ja m'ho tenien que hauries regirat tots
els fardos nostres. Segur que has estat tot l'any
d'ençà de la càrrega de Cleida intactes, però
tant o d'hora ho tenies de fer. La responsabilitat del
papers no m'espanta. Res d'extraordinari. Ara bé
com que no ens han de veure el pel fins que no
puguem entrar per la porta gran. Res de mitges portes
D'acord, no? Què són els sofriments d'ací si penses
en Cleida? Res. Que es posen tranquils i s'facin
tot sembla? Tot el contrari del que dicies. Si mai
retorno allà serà per demanar compte que estas
en deficit amb mi. Suro a les proves. Què t'he
fet jo a en Plana i Cia? Si entre nosaltres han tallat
el bacallà. Quàstima de no poder jugar de nou. Res
en pesad dels fets anteriors. M'enorgulleix l'honorade
sa de conducta i el saber que no he fet mal irreme-

diable. Que ell, ... Ja en parlarem.

El pare és allò que dius. Necessita una persona
lital que el salvi. No pateixis però nemeta meva. Conseguir
ran alliberar-lo. N'este segur. I el pobre Jaume encara
pre a Burgos! Ja et dic jo. Mires que havia fet el
xiot? Segur que el càrrec més gros es ha de haver entret a
França quan allò de la 43 Divisió i ell escollí Espanya
Republicana. Altrament no s'explica. Sobretot nemeta
meva, s'aguís ben parqueta al contestar. No te'n oblidis.
Piques coses: estem bé, hem rebut la vostra i res més. No
ens perdonarieu, que per una indiscreció nostra auguem
tessun les pens d'ells. Escriv si, però poc. La situació
la coneixem bé. Amb una postal si'hi ha prou per es-
crure allí. El franquex de la matèria és 125. Ba-
natet i poca cosa d'escriure. Ben d'acord, nena
meva?

Si que ets presota a l'escriure. Et perdono l'últi-
ma si tens aquell mal. Prou pena tens, però si que
seria necessari que omressis d'enquadrar i fer mi-
llor lletra. Jo crec que si a estones perdudes fas exerci-
cis reeixiràs aviat. Prova la lletra americana. El
trac és fàcil i s'aprèn aviat. A l'escriure fes-ho
més poc a pocnet. Dancement com dius, aï França.
Té mocosa. Demà amplio aquesta i al cor-
reu, per tal que vingui a tu volant com hi ve el meu
pensament - Sàpiguis que t'estima molt i molt el teu
(Pep)